

— Вѣрвашъ ли ты както си въ вѣрата си, вѣрвашъ ли че лувкавитъ са наказватъ въ другія животъ, а добрытъ са награждаватъ?

— Че сумнявашъ ли са?

— Вѣрвашъ слѣдователно че истинно добродѣтелныйтъ чловѣкъ трѣба да жертвува на любовта къмъ добродѣтеля съкій личенъ интересъ?

— Такъвзи чловѣкъ изравнява себе си дорѣ до боговетъ.

— И вѣрвашъ ли еще че блаженството му задъ гроба ще бжде равномѣрно съ смѣлостта и съ жертвитъ му?

— Тѣй ни учи религіята да са надѣймы.

— Пригърни ма сестро. Кажя ми и туй. Ты подирь малко са женишъ за Главка, и този бракъ може да мы раздѣли . . . но туй остави, думата е за свадбата! обычашъ ли ты Главка? Отговорчи ми сестро, искрено, обычашъ ли го?

— Да, рече Иона като си сипши гласа и са причерви.

— Осѣщашъ ли въ себе си сила да са откажешъ за любовта му отъ сѣко гордо чувство, да презрѣшъ безчестіето, и да са затечешъ на смърть? Чуваля съмъ че любовта на жената стигала до таквази степенъ.

— Да, брате, сичко туй можъ да стѣржъ за Главка, и не гледамъ на туй като на жертвы, защото който обыча той не счита за жертвы страданіята за обычныхъ си.

— Туй е доста! че не може ли прочее единъ мъжъ да претърпи за своя Богъ туй косто една жена претърпява за обычныхъ си?

И той не рече повече нищо, сичката му физиономія са одушеви отъ небесно вдъхновеніе, гордо са подигахъ гърдытъ му, очитъ му стрѣляхъ блѣскавы лучы, на челото му са отражаваше една величественность която доказваше че той имаше смѣлостъ да предприемы голѣмы работы. Той са обържъ и по търси погледытъ на Иона, и очитъ му показвахъ любовь, умиленіе, страхъ; цалунъ я, лѣжно пристѣпи къмъ нея и като я пригържъ страстно излѣзе тосъ часъ изъ кѣщата ѝ.

Иона останъ много време на едно мѣсто мълчелива и умыслена. Слугинитъ ѝ идяхъ и отивахъ като ѝ напомнихъ че време е вече да отиде на вечерята у Диомедовы. Като са откъспжъ най подирь отъ мыслитъ си тя са предѣви за пиршеството, но небрежно и невесело, обладана отъ чувствоганія съвършенно противоположны на онѣзи които въ такъвзи обстоятелства са подвгаты отъ тщеславіето въ сърдата на хубавытъ мамы. Една само мысль, че на вечерята ще са срѣшне съ Главка, правеше не толкось тежко задлѣженіето на при-